

ansættelsen vil komme med Værdien af en Td. Hartkorn i Gennemsnit. Der kan naturligvis skønnes forskelligt derom, men jeg skal nævne, hvad jeg har skønnet. Naar man vil se, hvad de ved frivilligt Salg solgte Ejendomme i Aarene 1895—98 ere solgte for i Gennemsnit pr. Td. Hartkorn, ser man i Skattekommissionens Beretning, Side 182, at de uden Besætning have kostet 5,431 Kr. pr. Td. Hartkorn, og Besætningens Værdi har gennemsnitlig været 1,289 Kr. pr. Td. Hartkorn. Her skulde vi naturligvis regne Besætningens Værdi med, hvad ogsaa det Tal, som Landstingets Udvalg gaar ud fra, viser; at Landstinget har gjort. Det bliver altsaa ialt 6,720 Kr. pr. Td. Hartkorn. Men saa er der at tage Hensyn til, at disse Ejendomme ere solgte med Tiender og Arvefæstegifter, og Vurdering til Ejendomsskyld skal jo efter Forslaget ske uden Hensyn til disse Byrder. Efter de Oplysninger, der er givne i Skattekommissionens Beretning, kan den ikke indkøbte Tiendes kapitaliserede Værdi anslaaes til ca. 150 Mill. Kr. og Arvefæstegifternes Værdi til ca. 70 Mill. Det bliver ca. 220 Mill. Kr., og dersom man fordeler dette Beløb paa samtlige 375,000 Tønder Hartkorn, hvad man i denne Forbindelse maa gøre, vil det give ca. 600 Kr. pr. Td. Hartkorn. Lægges det til den tidligere nævnte Sum, kommer man op til ca. 7,300 Kr. pr. Td. Hartkorn. Dernæst maa der, som sagt, tages Hensyn til, at de ikke solgte Ejendomme har en større Gennemsnits-Værdi end de solgte, og at Vurderingssummen som Regel vil komme op over den virkelige Værdi, hvorfor der af disse Hensyn maa gives et vist yderligere Tillæg. Og jeg er temmelig sikker paa, at man beregner det Tillæg meget moderat, naar man sætter det kun til 700 Kr. pr. Td. Hartkorn gennemsnitlig, og saa kommer man op til, at den Værdi pr. Td. Hartkorn, som vil blive Grundlaget for Ansættelse til Ejendomsskyld bliver ca. 8000 Kr. pr. Td. Til Bedømmelse af, at Vurderingssummen som Regel gaar op over den virkelige Værdi, kan man finde et godt Moment ved at studere Kreditforeningernes Aarsberetninger. Det er ikke alle Kreditforeninger, der gøre Udlaan i Landejendomme, der oplyse, hvor mange Td. Hartkorn de Ejendomme have haft, som de have givet Laan i. Flere af Kreditforeningerne oplyse kun, hvor store Udlaan de have gjort, og hvor store Vurderingssummerne have været. Men der er flere Kreditforeninger, der give Oplysning om

Antallet af Td. Hartkorn, som de pantsatte Ejendomme have, og blandt andre skal jeg henvise til, at Nørrejydske Kreditforening for Landejendomsbesiddere gør det. Af den sidst aflagte Regnskabsberetning for denne Forening fremgaar det, at i Regnskabsaaret 1899—1900 er der i denne Forening givet Laan i 598 Landejendomme, der have haft ca. 1,020 Td. Hartkorn, og de have været vurderede til 10,211,100 Kr. eller rigelig 10,000 Kr. pr. Td. Hartkorn; og noget lignende vil sikkert vise sig med Hensyn til Vurderingen til Laan i andre Kreditforeninger eller andre Laaneinstitutter. Jeg skal vel gøre opmærksom paa, at der er det Hensyn at tage, at der med nogle af disse Ejendomme har været forbundet andre Bestanddele end netop Landbrug; der har været Møller, Teglværker og saadant, men det er kun et forsvindende Antal Ejendomme, hvor det har været Tilfældet. og det paavirker derfor ikke den Værdi, man er kommen til pr. Td. Hartkorn, ret meget. Selvfølgelig bliver den virkelige Værdiansættelse pr. Td. Hartkorn af disse Grunde noget under 10,000 Kr., men den gaar ikke nær ned til 9,000 Kr. Det er derfor efter min Opfattelse aldeles utvivlsomt, at den Værdi, som skal lægges til Grund for Beregningen af Ejendomsskyld, maa sættes væsentlig højere, end det er sket i Landstingets Udvalgets Betænkning. Sættes den til 8,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, og det er sikkert ikke for meget, fører det til, at hele Værdien for Landejendomme uden Hensyn til Prioriteter o. s. v. vil blive 3,000,000,000 Kr. og efter en Ejendomsskyld af 1,2 promille vil det give 3,600,000 Kr. aarlig eller ca. 700,000 Kr. mere end beregnet efter Landstingets Forslag. Jeg har derfor bl. a. og særligt det imod den foreslaaede Ejendomsskyld, at den er ikke saa ganske lidt for stor. Skulle vi have den Ejendomsskyld, saa vil Lettelsen for Landbruget blive altfor lille, og Skuffelsen efter Reformernes Gennemførelse altfor stor.

Men jeg har ogsaa det imod Ejendomsskyldens Størrelse, at naar den, som det nu her er foreslaet, skal træde i Kraft straks, vil en saa stor Ejendomsskyld ogsaa føre til nogen Ubillighed i adskillige Tilfælde over for de Ejendomme, som nu paa Grundlag af Hartkornsbeskatningen kun have svaret en meget lille Skat, f. Eks. nyopdyrkede Jorder, bornholmske Ejendomme og adskillige andre. Skulde man altsaa have saa stor en Ejendomsskyld, hvad vi forhaabentlig ikke ville faa, og hvad jeg i alt Fald vil modsætte mig, saa